

ПОТОМЪК

Брой 50 Страница за пионерите година VII

За летния отдиш на пионерите

Завърши още една изпълена с напрежение и успех на учители и ученици учебна година. Започва очакваната ваканция. Как ще прекарат пионерите лятото? Ще бъде ли достатъчно полезно и приятно оползотворено тяхното време?

По тия въпроси мислят

учители, родители и най-вече ДПО „Септемврийче“. Основната задача на отдел „Естетическо възпитание“ при Окръжния пионерски дом е да организира в пионерските лагери разнообразна и интересна дейност, която да помага за правилното комунистическо възпитание.

да насочва мислите и вниманието на пионерите към красотата, да ги подготвя за утрешни творци на новия живот.

Работата по естетическото възпитание през лятото е продължение на инициативите, набилязани през учебната година.

С пионерите от лагерите и летните команди през лятото ще се проведат „Вечери на народното творчество“, на които те ще разучават народни песни, приказки, поговорки, гатанки.

Подходяща форма за откриване на морски или балкански лагер представлява „лагерният телевизор“. Чрез него пионерите и чавдарчетата ще отразяват целия лагерен живот, ще получават връщане на информация.

Интересни са „Вечерите, посветени на бележити дати“, на които лагерниците ще се запознаят с творчеството и заслугите на изтъкнати учени, писатели, композитори.

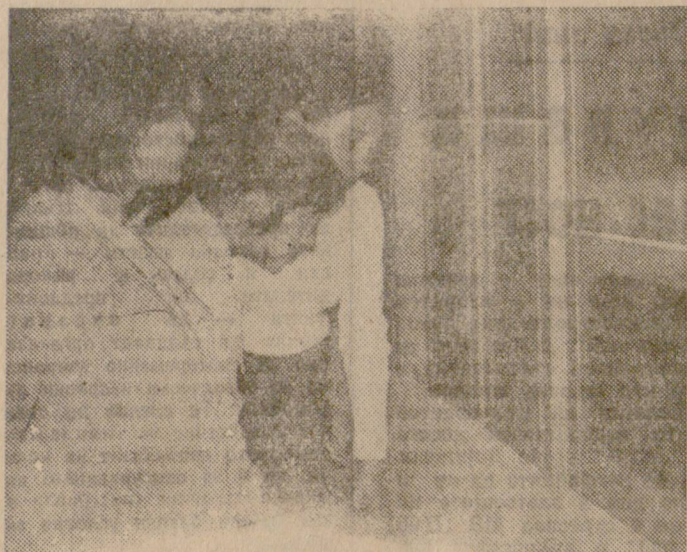
Шумно и оживено ще бъде в лагерите при провеждането на карнавалите. Баба Яга ще напусне приказките и ще дойде при пионерите, сред тях ще шествуват Дон Кихот и Санчо Панса, Пижо и Пенцо. Пионки ще се кланя наляво и надясно. На карнавалната вечер ще си дадат среща негрчетата, пирати, герои от приказки, ще се покажат творенията на пионерската ръка, на детската фантазия.

Хуморът, забавните и военизирани игри ще имат до стойно място в живота на лагера.

Работата по естетическото възпитание през лятото трябва да бъде наситена с различна по съдържание и форми дейност, която да задоволи във всяко отношение интересите на пионерите, чавдарчетата и децата, които летуват в пионерските лагери.

ЕМИЛИЯ ДОБРЕВА
чав отдел „Естетическо възпитание“ при Окръжния пионерски дом

МИРЪТ В ДЕТСКИТЕ РИСУНКИ

Миналата седмица във Велико Търново бе открита окръжна пионерска изложба на тема „Мир, сигурност и сътрудничество между народите“.

В една от изложбените зали бяха показани повече от 160 произведения — графика и живопис, посветени на успехите на нашата родина, на щастливото настояще и

будеще. В тях пионерите бяха вложили целия си талант, фантазия и красиви детски хрумвания.

Възрастните посетители излизаха от изложбата с приятно чувство, че в окръжият растат будни, талантливи творци, а лицата на малките посетители грейха от радост.

Текст и снимка: **ИВАН РУСОВ**

Пред гроба на героя

Завършили спортните битки, участниците в окръжното първенство по хандбал в Камен в походна колона се отправиха в долиния край на селото, където се намира гробът на загиналия партизанин Марко Ангелов — Камен, патрон на физкультурното дружество в селото.

В притихналата априлска вечер неговият боев другар Трифон Тодоров разказа за

живота и подвига на героя. Младите спортисти запяват вечно живата песен на поета-партизанин Марко Ангелов „Трепетлика“ и отнасят със себе си спомена за безсмъртния Камен.

ИВАН КАРАИВАНОВ

Отчетно-изборен сбор

Неотдавна пионерите от отряд „Волody Дубинин“ при дружина „Иван Николов“ — Павликени проведоха своя

По героичните пътища на Родината

На 25 май от Велико Търново потегли пионерски влак с 1000 представители на експедиционните отряди от окръжията. На другия ден в Михайловоград, един от главните центрове на Септемврийското въстание през 1923 г., се проведе туристически сбор на Седмата Димитровска експедиция във Великотърновски окръг „По пътищата на героичното минало и славно настояще“.

Осемдесет и четири експедиционни отряда рапортуваха за проучвателската, събирателска и екскурзионно-туристическата си дейност.

Пионери-туристи преминаха през 1972—1973 г. по пътищата на четите на поп Харитон и Бачо Киро, на Христо Ботев, на въстаниците от 1923 г., на Горнооряховския и Габровско-Севлиево партизански отряди. Работиха за съставянето на „Септемврийска летопис“ на родния край. Посетиха крупни социалистически обекти на Шестата петилетка.

Окръжният штаб на експедицията поздрави всички участници и ръководители и наградил най-добре работилите експедиционни отряди при училище „Христо Ботев“ — Велико Търново, Бяла черква, Чакали, Второ, основно училище — Горна Оряховица, Павел, училище „Секеларевиц“ — Свищов и основното училище в Павликени.

ЕЛКА КОПАРОВА,
зав. методически кабинет при Окръжния пионерски дом

Отчитане на първия етап на VII Димитровска експедиция за пионери в Михайловоград с участието на стари септемврийци от града

Снимка: **АНДРЕЙ КЕФИРОВ**

Приятелите на техниката

На градската изложба на техническото и научно творчество на младежта в Павликени бяха представени общо 38 експоната, от които 17 бяха дело на павликенските пионери. А от тях най-много са работили на малките техници от основно училище „Кл. Охридски“ в града...

Може да се каже, че значителни успехи в областта на техническото творчество пионерите от училище „Климент Охридски“ завоюваха през 1969-1970 учебна година. Тогава тук дойде на работа учителят по трудово обучение и рисуване Марин Сребров. За кратко време той успя да привлече около себе си любознателните и трудолюбивите, да запали у тях пламъчетата на творческото търсене. Разбира се, всичко започна със създаването на материално-техническа база...

По примера на своя енергичен и находчив учител пионерите бързо се влюбваха в техниката. Затова единствената трудност при оборудването на техничката кабинет бе липсата на някои материали. Ентусиазмът обаче не липсваше и, въпреки трудностите, бе създаден интересен пулт за програмиране на обучение, електрически табла. Освен това пионерите изработиха различни предмети, с които се представиха на III-я републикански преглед на ТНТМ. Наградите бяха неослабвани, но напълно заслужени.

В следващите прегледи на ТНТМ пионерите са редовни участници. Техните експонати — радиоуправляеми кораби и модели и други — продължават да печелят награди и самочувствие за своите малки создатели. И няма вече ден, в който момчетата да не се отбият в техничката кабинет. Дори те аз, които вече са завършили училището, често идват тук — Димитър Маруцов, Иван Кирилов, Радослав Паскалев...

В училище „Кл. Охридски“ е изграден клуб „Млад техник“ с ръководител Иванка Стоянова, зам.-директор на училището. Към клуба функционират шест кръжока — по математика, електротехника, млад конструктор, корабоделство, пиротехника, радиотехника. Един оригинално изработен дневник разказва за търсене богатата дейност на клуба. Лаконичните записки в дневника обаче не могат да разкажат за всичко. А кръжочниците вече имат толкова нови идеи...

отчетно-изборен сбор.

Стаята беше украсена. На дъската алепееше знамето на отряда. Всички бяха с пионерска униформа. В доклада на отрядния председател се разказваше за всички мероприятия през годината. Похвалени бяха първенците, а изоставащите порицани. Пионерите взеха отношение по доклада. Накрая отговориха по учебно-трудова дейност върху летните поръчения.

ДАНЧО ДЕКОВ,
отряден ръководител — Павликени

Младите приятели на техниката от училище „Кл. Охридски“ срещат и не малко трудности в своята работа, особено що се отнася до снабдяването с дефицитни материали за кръжочната дейност. В това отношение учителят Сребров и неговите момчета винаги са разбирали са били подпомагани от градския и Окръжния комитет на ДКМС. Помагали са им и някои ръководители на промишлени предприятия от града. Но отзивчивостта към нуждите на най-младите творци трябва да бъде още по-голяма, защото те си утешават гордостта на своята техническа нация.

ИОРДАН ВЕЛИКОВ

На шестата градска изложба на ТНТМ пионерите от Велико Търново участваха с 25 експоната. Малките посетители обаче проявиха интерес и към разработките на своите батковци

Снимка: **ИВАН ДИМИТРОВ**

При старите септемврийци

Във връзка с 50-годишнината от Септемврийското въстание 1923 г. ние, учениците от VII-те и VIII-те класове на училище „Димитър Благоев“ — Велико Търново по сетихме Златарица. Тук се срещнахме с живите участници в Септемврийското въстание Иван Митев, Пенчо Чанев, Христо Чакъров, Димитър Бурнев, Дачо Гъзев и други. Иван Митев ни разказа за самоотвержената борба на златарчани, за смелостта им през героичната 1923 година.

След кратката литературно-музикална програма, дойде дългоочакваният момент — другият Чанев връчи комсомолските билети на осем класниците.

ГАЛИНА ВАСИЛЕВА,

ученичка от VII кл., училище „Димитър Благоев“ — Велико Търново

С любов към фолклора

Шумно е тази вечер в залата на читалище „Зора“ — Горна Липница. На групи пристигат весели чавдарчета, облечени в национални костюми. Те водят със себе си своите баби и дядовци, за да проведат Вечерта на народното творчество. Шефствувашите отряди на V и VI класове драматизираха две приказки за своите малки другарчета и подредиха битов кът. Дълго чавдарчетата декламираха, разказваха и пяха. На края сладкомуните баби им разказаха приказки.

ИВАНКА ПОПОВА,

дружинна ръководителка — Горна Липница

Среща

с любимия актьор

Скъп гост в нашето училище беше известният н. а. Георги Георгиев — Гец. Той има среща с учителския колектив и с пионерския актив при дружината ни в училище „Вела Пискова“ — Велико Търново.

Всички сме гледали повече от филмите, в които е участвувал, възлунвали сме се от човечните образи, които той пресъздава на екрана. С внимание слушахме неговите отговори на въпросите, които му задавахме. Те говореха за голямата любов на актьора към изкуството.

Разделихме се развълнувани с любимия актьор, като му пожелахме големи творчески успехи.

СВЕТА ПАВЛОВА

ученичка от училище „Вела Пискова“ — Велико Търново

Млади родолюбци

С голям ентусиазъм изграждаме в нашата дружина специален отряд „Млад стрелец“. На занятията, които провеждаме редовно, се запознаваме с историята на нашата армия, изучаваме устройството на различните видове оръжия. Интересна е строената подготовка, чинто правила трябва да знаят и изпълняват всеки член на отряда. В наши дни никой не спира да интересува и разнообразни мероприятия.

С нетърпение очакваме занятията, защото ще научим повече за живота на българския войн, за неговия безпримерен героизъм.

ГАЛИНА СЪБЕВА,
командир на отряд „Млад стрелец“, Първомайски

Бързи, смели, сърчени

На добрата инициатива на Окръжния пионерски дом и Окръжния съвет на БСФС най-малките ученици от I-ви до IV клас в Ореш организираха състезание, на което бяха излъчени по един отбор от всички четири възрастови групи за участие в районното състезание в Свищов. На него участваха добре подготвени и силни отбори от Могана, Овча могила и други. Районен първенец тук стана отборът на Ореш.

Районният първенец от Свищов се яви на окръжно първенство, за да мери силите си с отборите на Горна Оряховица, Павликени, Велико Търново, Стражица, Ресен. Където стана окръжен първенец на „Бързи, смели и сърчени“ и получи купата и флагчето на Окръжния пионерски дом.

АЛЕКСАНДЪР КОПОВЕВ

На какво прилича Айфеловата кула

Както е известно тази знаменита кула е създадена чрез конкурс. От 700 проекта е бил избран най-добрият — на инженер Александър Айфел. Едва по-късно архитекти и биолози, вгледали се във формите на построената кула, забелязали, че нейната конструкция е заимствувана от животна природа — това не е нищо друго, освен копиране... големия пиращ на нашия крак!

Пръстените на Сатурн

Отдавна учените се възмущават от въпроса, от какво се състоят пръстените на Сатурн, които правят планетата „най-прекрасният обект“ на нашата слънчева система. Изказани са предположения, че са образувани от ледени кристали, от прах, от газ или от различното комбиниране на тези вещества. Напоследък все по-голямо потвърждение получава теорията, съгласно която пръстените представляват своеобразно струпане на твърди тела.

П. ЕТЪР

Тройкаджия през ваканцията

Главооблъсканици

Един ученик написал на черната дъска имената на ноти от гамата. Друг ученик прибавил към всяко наименование по една буква и се получили нови думи. Едната нота се превърнала в драма на Корней, другата — в майка, третата — в голяма река в СССР, четвъртата — в един от основателите на Рим, петата — във вид боя, шестата — в химически съединения, а седмата — в най-любимата и желана дума.

Отгатнете кои са нотите и кои са думите.

Съставил: **НИКОЛАЙ БЕЙСКИ**

Гатанка

Имало малко иначе от черупка калпаке. Пролетта му надена дреха светлозелена. Есента пъстроцветна светложълта му метна

[Уличък]

ЯНКА ИОРДАНОВА

„ЦАРИЦАТА НА ЧАРДАША“ НА ВЕЛИКОТЪРНОВСКА СЦЕНА

Постановката на оперетата „Царицата на чардаша“ от Калман — втора от създаването на Драматично-музикалния театър — е трудна и отговорна задача да покажат отчасти на зрителите на старопрестолния град една толкова позната и все пак толкова харесвана и желана оперета, творческият екип с режисьор Недялко Ковачев, диригент Тодор Стоев и художник В. Изворов, се справи прекрасно.

За един режисьор оперетата „Царицата на чардаша“ представлява изкушение, както с колорита и богатството на образите, така и с възможностите за сценична изява.

Интересно впечатление оставя умението на Ковачев да постигне аксимволовост в актьорската игра, без да събере доточава вниманието върху един-два централни образа, пренебрегвайки останалите. Сценичното мислене на режисьора притежава поетичност, съчетана с това на художник-пластик. Всички мизансцени, макар и не много разнообразни, са точни и изразителни, наситени с темперамент и динамичност. По този начин Ковачев, поемайки творческия риск да постави едно толкова познато произведение, е намерил важно жанрово решение за интерпретация, прилавайки на спектакъла емоционална категоричност. Чрез умело подобрени актьори се търси колоритната портретизация на героите, тяхната пределна яснота, върху които е изграден спектакълът.

Толкова актьорски музикални постижения, в един без друго добър ансамбъл, правят чест на Драматично-музикалния театър във Велико Търново. Със своя професионален усет и талант отново изтъква Лина Ковачева — Силва. Тя е намерила стила и средствата да изгради този свой образ убедително и завършено. Без да изпада в сантиментализъм (а тук това е много лесно) тя успява да се вживее в образа и да му предаде емоционална наситеност. Нейният пълноценен по-тембров, обем, и динамичен глас е едно потвърждение за възможностите и издръжливостта на актрисата.

Дубльорката и В. Соколова, участваща за първи път на великотърновската сцена, оправдава възложеното и доверие за централна роля. Макар и твърде различна по натурален глас Лина Ковачева, със своя красив глас Соколова е стилово защитила образа на Силва, но би следвало да помисли и за словото, което понякога лишава от фонетичните му бистри.

Живко Иванов — Едвин е партньор с добри гласови данни. Несъмнено най-отличият се мъжки глас на сцената, но актьорският му темперамент често пъти го принуждава да прави ненужни скоропговорки.

Йордан Остреков — надежден гласов актьор, трябва да помисли за разликата между житейската и сценичната правдивост. Актьорът не би ва да подхожда с предвзвистелно изработени похвати, дори когато те са сходни с елементи от житейската действителност.

Като че ли точно на ролята си е попаднал Красен Бурханларски — граф Бони. Неговото актьорско дарование предава на образа му своеобразно обаяние. Пълнен с енер-

Сцена от оперетата „Царицата на чардаша“ с участието на Лина Ковачева (Силва) и Живко Иванов (Едвин).

гия, жизненост и пластичност, граф Бони се явява пред нас като образ, оставящ следи у зрителя.

Сребра Михалева — Шаци със своята обаятелна външност, е прекрасна си гласови данни (той път с абсолютното точно интонироване), изгради един ярък колоритен образ.

Като индивидуалност се откроява и Мария Шивачева — Пещиля. Със завидна сигурност и зрялост тя умело се превъплъщава както в образа на бившата кабаретна артистка, така и в настоящата „княгиня“. Шивачева е едно потвърждение за положителното сътрудничество между драма и музикален театър.

За свежестта на спектакъла допринася и актьорът Христо Стефанов — Мишка. И без това комедийния образ, Христо Стефанов влага нещо характерно, свое, намира у музикалните моменти в ролята и ги подсилва умело.

Не бива да се пропусне и заслугата на Антон Савов — Фери Баби. Интересно как този чисто драматичен актьор успява така добре да се справи с тази роля, която наизвън по-особени изразни средства, стилост на изпълнението, а покрай другото, музикалност и танцовалност. Неговият талант успешно се справя и с това.

Хорът, макар и вокално добре представял се, недоволен е със своята сценичност. Много често трояк, неподвижен, със съвсем обществена некомплектност, той не може да създаде подходящ фон на спектакъла.

Оркестърът под темпераментно и възбудено ръководство на Тодор Стоев допринася за прекрасното впечатление от спектакъла. Макар и още некомплектен, съставът на оркестъра се явява със съвсем убедително, като колкото ансамблов здравно споен, технически сигурен и

художествено дисциплиниран, с яврно чувство за стил. От личното познаване на паритурата позволява на Тодор Стоев с точни и умели жестове да подчини на своя естетически замисъл целия колектив. Може би голямата емоционалност на диригента, е причина на места да се допуснат по-бавни темпа, без това обаче да наруши цялостното музикално изграждане на спектакъла.

Спложуката на втората постановка на Драматично-музикалния театър е безспорна. Зрителите — ценители на музикалното изкуство във Велико Търново очакват нови срещи и изпълнения. Това, което е създадено досега е обаятелно таранция за нови бдени успехи.

Здравко ПОПОВ

С НЕСПОКОИНИЯ ДУХ НА ТЪРСАЧИТЕ

Янислав ЯНКОВ е от смяната на ония млади поети, чийто поетичен глас зазвуча през последните години по страниците на в. „Плюс“ и някои списания.

Роден в Дебелец, завършил Великотърновския университет, минал през Литературната група на Велико Търново и работил като драматург в Кържалийския театър, сега той е редактор в алманаха „Зорница“, издаван в Габрово.

В поезията на Янков се чувства неспокойният търсачески дух на поета. Неговото сърце е леко ранено, боли го от несправдливостта, възмуща го съдбата на неспоконите, пее с голяма топлота за отминалата и съхранена в душата на хората и в нашия живот.

Неговите стихове се отличават с една своеобразна колоритност, образност и стремеж към подтекст.

Христо МЕДНИКАРОВ

ВОДА

Чудатите мъже, мъже чудати...

Когато мартенски порой гърми

от зимника изваждаха лопати

и зидаха във припека чешми.

Със трескави очи, с неистов трепет

те падаха от стражната си жад

и ругаха вода във сухи шепи,

и носеше по пътищата хлад.

С тютюнев дъх горчаха ветровете,

раздипляха се буки и ели...

И никой за труда им се не сети

жълтица или хляб да отдели.

... За мът и удар камък не прахосвай!

Вгради го в зид, вгради го във чешма.

Вземи си жипка от дъжда и после

сама ще потече вода, сама.

Вода от хладна дълбина пролята —

вдъхна я с дъх, опитай я с очи.

Мълчи и пий! Водата тук е свята

и на такова място се мълчи.

МИГОВЕ

Ние трябва да знаем за краткия път на земята — всеки миг да пестим, да го пълним със своите чувства.

Ние трябва да търсим безсънно и лудо нататък

тоя, който със глас ще насели пътеките писти.

Ние трябва да ровим в нещата до тяхното дъно,

жила знатна и руда от тяхната плът да откъснем.

Нека всеки помисли за час и когато се съвине

да пести миговете, тъй както постил е кръта см.

Нека пътят на думата зла да остане бездомен

и на двадесет стъпки лъжата да бъде вкопана.

Нека само добрата си дума човек да запомни

над кърявчица белег от рано нанесена рана.

Нека дълга усмивка да легне в душата ни бедна

да се люшне и огън в огнище, което загасва.

И когато в очите на някого после погледнеш

да запееш по изгрев от радост и щастие.

ЗАВОЯТ НА СПАСЕНИЕТО

разказ

Денят бегаше от нощта и полумракът се превръщаше в миска глътка, която ласкаво прегръщаше стъгнатото родопско село. По пътя в далечина та, където чезеше хоризонтът, все по-рядко се появяваха неясните силуети на хора, които караха натоварени катари.

Тез станаха действителни и близки, когато долетеше човешки говор, подвикване, смех. Упоителният аромат на съхнен потон правеше вечерната картина романтична, родопска.

Млад мъж чакане неспокойно на завоя и нетърпеливо опипваше с пирочно отворени очи шосето... откъдето трябва да блеснат светлините на автомобил. На две крачки зад него стояха пращни куфари.

Той трепна, когато чу зад себе си стъпки и познат глас:

— Добър ти вечер, докторе!

— А. Бекир... — смутено отвори на лекарят. И бързо помисли: „Не биваше да средам някого. Захвърлях, проклетият автомобил!“

— Какво чакаш? — запита Бекир.

— Кола, много бърза — каза докторът.

Едва сега Бекир забеляза двата големи куфара, помисли малко, поклати глава и въздъхна.

— Не ни върви на доктори и това е. Постоят година, две и бият.

— Ще дойде друг, Бекир — рече да го успокои докторът. — Един си отиват, друг идват.

— Доктор, какво не ми харесваш, та бягам от нас?

— Да не си хабим напразно думите, Бекир — усмивна се тържовно докторът и въпреки това в далечината, „Проклетите светлини, още ги няма!“ — Стигат ми три години в пушица. Не може да се оплача те от мен. Аз изпълних дълга си. Сега, ще си намерите друг, който да повърне на родопския харман.

— Ще си намерим друг... въздъхна човекът в сянка, на близкото дърво. — А до тогава, кой ще периболите? Ходжите ли?

Стегна ги цепенка тишина. Родопската нощ бе притиснала всичко — хребети, долини, усои. Чуваха се само подвикването на горските птици.

— Какво повече мога да направя? Имам заповед за напускане и назначение на друго място. Стига ми толкова на дивесе по чукарите

— Туй дете го правих, докторе, може да е по законна, ама не е хубаво. Туй я разбират аз.

— А като се катерех денем и нощем по пътеките — възрази разяко докторът! — вие си спите, а мен ме търсят, хлопат по вратата ми. Нямам време да почина, да се нахраня. Хубаво ли беше то ва?

— Туй е, докторе. Знаем, че зорът ти не беше малък. Заслабнал си от тичане. При нас е тежко, не е както в града. Ама ти си добър човек и хората свикнаха с теб. Защо не почакаш, и тази година, бе джанъм?

— Не мога да чакам повече — отвори остро докторът. — Аз също си имам дом и близки и те ме чакат. Процавай, Бекир!

— Сбогом, докторе! — Бекир подаде коравата си ръка. — Сбогом. Данос си добър. — И потъна безшумно в мрака.

Докторът остана сам пред двата куфара. Почувствуваше се неспокоен, сякаш бе извършил престъпление и сега искаше да избяга. Думите на Бекир задълбаха в душата му.

Отново заопипва със широко отворени очи завоя на спасението и напредната. То зи завой, който щеше да го отведе към тихи и спокойни пътища, далеч от стръмните пътеки на Родопата. Но като че ли нещо в душата му вие запло трепна. Замисли се. До ри не чу шума на приближаващата се автомобил. Видя само блестящите светлини и тогава се сепна. В този миг, сякаш не бе на себе си, видя се огрян от светлините на средата на шосето, вдигна

несигурно ръка и колата спря. Вратата се отвори, но каза се главата на шофьора и отекна вик сред бръмченето на машината:

— Хайде, докторе, захвърля вател!

Но докторът не отговори и не пристъпи към колата. Сега искаше да спечели малко време, за да пречеши отново всички.

Околните хълмове немеска, сякаш чакаха решението му, а светлините на автомобила вече дразнеха очите му.

Извърна очи към планината, заблудена в хладен мрак, където беше прекарал незабравима частта от живота си. Но когато се загледа в каменистия селски път, той изчуден забеляза очертанията на много хора, които бързаха на сам. Къде отиваха? Шом приближи, той ясно различа лицата им. Бяха селяни, които бе декувал, с които бе делил радости и неволи. Те идваха да го изпратят.

Най-напред вървеше старият пастър дядо Ариф, обгнат на тожката си, който с глух и ритмичен ритъм вървеше глас като:

— Дойдохме да се сбогуваме, докторе... Много сме ти благодарни, синко...

Очите на стареца се напълниха със сълзи. Той стисна ръката на лекарят и я целуна.

— На добър час, докторе? — се чуваха гласовете на добродушните родопчани, които подаваха заргубелите си десетини.

Лекарят беше като замаян. Той гледаше изпращащите си никак виновно и сконфузено, искаше да каже нещо, но думите му се спираха. Гова обръкване продължи няколко дълги секунди, после въздъхна на облекчение, наведе се, взе куфарите и тръгна към село то. След него тръгнаха и планинците, мълчаливи и сласни...

Мълчеше Родопата величествена и хубава. А светлините на автомобила блестяха самотни, приковани върху завоя на спасението.

Д-р Драгомир ПЕТКОВ

ФИЗКУЛТУРА. спорт. туризъм

Съвместен конкурс

Родното физкультурно движение е пред прага на голямо събитие — финалите на Четвъртата републиканска спартакиада, посветена на 30-годишнината на социалистическата революция. По спортните терени и площадки, а за ли, по стадиони се устройват разнообразни състезания, ма сово се покриват нормите на Спортния многобор „Родина“. По редица спортни дисциплини представители на нашия окръг мерят сили в майсторските групи, каквито са хандбалските и футболните на „Етър“, отборът по тенис на маса на „Академик“ (Свищов), расте майсторство то и във формиранията на втория ешелон — „Б“ групите по футбол, волейбол, баскетбол... Спортисти с емблемата на окръга прославят социалистическата ни Родина далеч зад нейните граници.

В окръга ни се поде и интересно движение за пълно пълняване на Българския спортен тотализатор като мероприятие на Българския съюз за физическа култура и спорт, който обединява усилията на хиляди приятели на спорта в осъществяване на диалогната спортно-строителна програма.

„Спортният тотализатор —

Здрави, силни, работоспособни

Шестият окръжен масово-оздравителен сбор на работнически колективи от Великотърновски окръг се състои на 16 и 17 юни сред живописната околност на „Славейте гори“ край китното село Бяла черква. В тази интересна спортно-туристическа проява, организирана от ОС на Българските професии и ОС на БТС, преминала под девиза „Здрави, силни, работоспособни“ взеха участие над 200 представители от различни предприятия.

Окръжният масово-оздравителен сбор бе открит от секретаря на ОС на БПС Мария Йорданова.

В продължение на два дни представителите отбори на предприятията демонстрираха своите постижения по основни гимнастични, обща физическа подготовка, закалителни процедури, шафетни игри и комбинирана туристическа шафета. Освен това бе извършен и преглед на материалната база и на успеши в художествената самодейност. Характерното за тазгодишния оздравителен сбор бе благородната амбиция на отборите да се представят във възможно най-добра форма.

В комплексното класиране първо място заслужено зае отборът на Машиностроителния завод „Червена звезда“ — гара Дебелец, следван от отборите на Механичния завод — Лясковец и Захарния комбинат — Горна Оряховица.

Денчо КУЦАРОВ

Празник в Леденик

Богата е спортната история на Леденик, на футбол в това село, привлякъл първите си почитатели още през 1926 година. Футболните традиции намериха нов израз в току-що приключило първенство, когато отборът на Леденик, съставен само от местни състезатели, зае първото място и от следващия сезон доби първо място за включване в Елитната окръжна група. Този успех бе отбелязан тържествено на спортния празник в събота. Приветствия поднесоха секретарят на дружеството Р. Йорданов, както и Ив. Кръстанов от ОС на БСФС, който връчи и специалната купа на отбора-първенец. Състоя се и въздушна среща по футбол между сегашния състав и ветераните, като отново видяхме на терена Г. Недялков (с 30 години стаж в отбора), Ив. Ботев, П. Куобъркване продължи няколко дълги секунди, после въздъхна на облекчение, наведе се, взе куфарите и тръгна към село то. След него тръгнаха и планинците, мълчаливи и сласни...

Мълчеше Родопата величествена и хубава. А светлините на автомобила блестяха самотни, приковани върху завоя на спасението.

Д-р Драгомир ПЕТКОВ

Николай КОЛЕВ

за спортни цели — това е основният девиз, под който преминава сега цялостната дейност на Тотализатора. Гъстата мрежа от приемателни пунктове постепенно се превръща в прекрасно средство за най-пълна спортна информация за събитията у нас и в чужбина. Значителни са материалните отчисления от средствата на Спортния тотализатор за подпомагане разиването на масовата физическа култура и спорта във физкультурните дружества, за строителство на спортни обекти.

За да се поощри най-широко отразяване и популяризиране на многостранната спортна дейност в окръга, Окръжният съвет на БСФС и Районната дирекция на Българския спортен тотализатор във Велико Търново обявяват конкурс за написване на ярки художествени и публични гични материали.

Конкурсът ще бъде открит в навечерието на Девети септември 1974 година.

Предвидени са следните награди:

I. За очерк и очеркова скица — от ОС на БСФС: I на града 50 лева, втора — 40 лева, трета — 30, IV на Районна дирекция на Спортния тотализатор: I — 50, II — 40, III — 30 лева.

II. За проблемна кореспонденция — от ОС на БСФС: I — 40, II — 30, III — 20 лева; от Спорт-тото — I — 40, II — 30, III — 25 лева;

III. За радиорепортаж — награди съответно от ОС на БСФС и Спортния тотализатор: I награда — 30 лв., II — 20 лв., III — 15 лева.

IV. За информация — наград от ОС на БСФС и Спорт-тото, както следва — I — 20, II — 15, III — 10 лева;

V. Оздравителен концерт — от ОС на БСФС — I на града — 20 лв., II — 15 лв., III — 10 лв.; от Районна дирекция на Спортния тотализатор — I награда — 30 лв., II — 20 лв., III — 15 лева;

VI. Фотоснимка — награди те са в еднакъв размер и от ОС на БСФС и от Спортния тотализатор: I — 20, II — 15, III — 10 лева.

Наградите се определят от делото от ОС на БСФС и Районна дирекция на Спортния тотализатор.

Александър ТОШЕВ

Баскетбол

Успех в София

Завърнаха се от столицата баскетболистите на „Етър“, които преминаха през първото „сито“ на квалификацията към елитната група. При победа „виолетовите“ добиха първо звание с осмия, девети и десети отбор от елитната и втория, третия и четвъртия състав от II „А“ група да се състезават в нова квалификационна за четирите места в новата елитна група от 12 отбора. Първи противник бяха баскетболистите от „Сливич“, срещу които победата, макар и трудно, се усмивна на великотърновчани — 61:56 (34:39). На следващия ден дойде по-трудно преизпитание — „Спартак“ (Пл.), още по-вече, че Арсов и Великов поради контузии нямаше да участват. Платната мобилна злия, гладнокръвие, голямо движение, разнообразие то в играта, осигуриха отново успех — 59:56 (36:30)!

Сега предстои втори турнир (24 юни — 1 юли) в София, когато етърци ще мерят сили с елитни съперници като „Левин“, „Димитровград“, „Локков“, Яб. „Черноморец“ Бс. „Берое“, Ст. Загора и „Дунав“ (Русе).

В. СТЕФАНОВ

Плувното лято

В Свищов

Под ръководството на сплитни тренъри повече от 600 деца и юноши от край дунавския град се овладяват това лято плуването — този полезен и увлекателен спорт, извор на здраве, бодрост, дълголетие. Тези дни в м. „Паметниците“ започнаха изпитанията на първите групи подготвени плувци. През юни ще има много състезания, а през август ще се устройват традиционните прегледи на плувната младост на града и масови преплувания на Дунав.

Николай МИЛЧЕВ

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 21 юни

10.00 — По света и у нас; 10.25 — Гимнастика; 10.30 — Мемо на при нас — детски филм; 10.35 — Математика за кандидат-студенти; „Геометрични преобразования в равнината“ — II част; 11.00 — Пети международен фестивал на червенокръвните и здравия филми — Варна; 12.30 — Информационен дневник; 16.40 — Усещане на програмата — повторение; 16.45 — Бурни, смел, сръчен — предаване за пионери; 17.45 — Когато момичетата се възмущават — телевизионна имитация за отговорност на младото поколение; 18.00 — Информационен дневник; 18.15 — Дневник на живота — научно-популярен филм; 18.45 — „Българският е само един“ — публичностно предаване за един на милион; 19.00 — Милото — проблем сцен. нр. 19.30 — Цветна програма: концерт народна музика; 19.50 — Лека нощ, деца! 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Нашето интервю; 20.30 —

ПЕТЪК — 22 юни

10.00 — По света и у нас; 10.25 — Гимнастика; 10.30 — „Клиентът винаги има право“ — публицистично предаване; 11.00 — Пети международен фестивал на червенокръвните и здравия филми — Варна; 12.30 — Информационен дневник; 16.40 — Усещане на програмата — повторение; 16.45 — Бурни, смел, сръчен — предаване за пионери; 17.45 — Когато момичетата се възмущават — телевизионна имитация за отговорност на младото поколение; 18.00 — Информационен дневник; 18.15 — Дневник на живота — научно